

Twoarty Krag

GŁÓWNA KWATERA HARCERZY
23-31 Beavor Lane London W6 9AP

NUMER 8
STYCZEŃ 1990 ROK 2

Główna Kwatera Harcerzy. Siedzą od lewej w pierwszym rzędzie: HR.A.Zapaśnik, phm.M. Grażyński, hm.J.Mrozek. Siedzą od lewej w drugim rzędzie: hm.M.Sciciński, hm.E.Jaśnikowski, hm.B.Szwagrzak, hm.J.Wieliczko, hm.W.Ugarów.

Stoją od lewej: hm.I.Płonka, hm.W.Beperszcz, hm.J.Witting, phm.R.Fraćkowiak, hm.J.Kucwicz, hm.S.Bogdanowicz/W/, phm.T.Stopczyński/W/, dz.har.J.Szkodłapski, hm.J.Sokołowski, phm.W.Falkowski, hm.M.Hampel.

Nieobecni na zdjęciu: hm.Z.Szydło, phm.J.Smagała/W/, phm.R.Rozpendziowski/W/, dz.har.J.Chmielewski.

Członkowie GKH są nieformalnie związani z pracą szczepów harcerskich, działających na terenie ich zamieszkania, lub współpracują na zaproszenie harcerskiej, lub Chorągwi. /W/ - współpracownicy

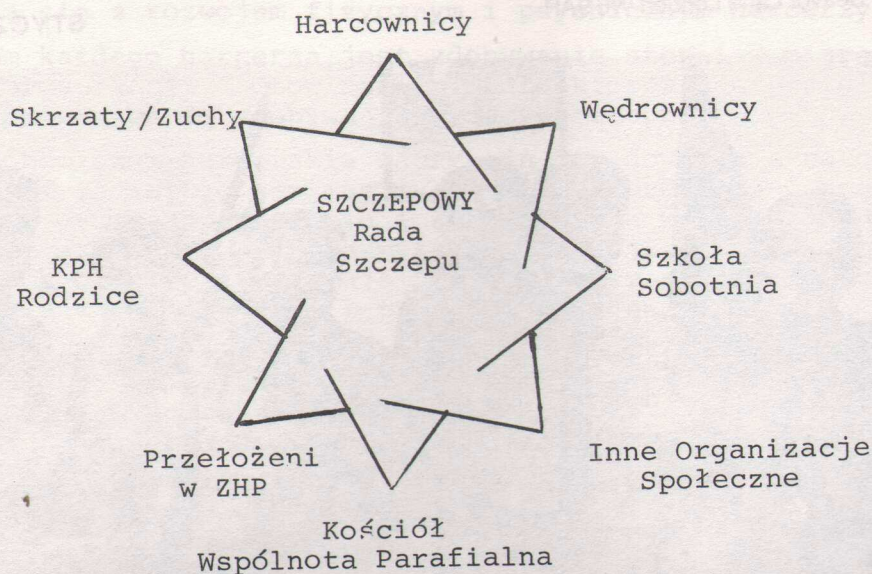
NASZA ORGANIZACJA

SZCZEPOWY

Rola instruktorów pracujących na placówkach harcerskich pokrywających polskie ośrodki jak parafię, szkołę sobotnią itp., jest ogromnie ważna i bardzo odpowiedzialna.

W gromadzie, zastępie, drużynie, w szczepie "robi się harcerstwo", tylko tam się "harcuje", tylko tam jest harcerski warsztat pracy, z którego chłopcy bezpośrednio odnoszą korzyści.

Jeżeli harcerski warsztat pracy jest w rękach doświadczonego instruktora - szczepowego rozumiejącego duszę młodych, chłopcy przeżywają okres zuchowania, harcowania, wędrowania pięknie i właściwie, wychowując się w harcerskim stylu życia. Jeżeli natomiast doświadczonego instruktora brak, chłopcy tracą dużo, a ich obraz harcerskiego stylu życia jest często niepełny i skrzywiony.

Funkcja szczepowego jest powszechnie uznana w trudnej pracy wychowawczej jako najwyższe uznanie dla doświadczenia i talentu wychowawczego instruktora. To wspaniały wychowawca, który wkłada wielką pracę w harcerstwo i wyniki tej pracy są widoczne dla wszystkich zainteresowanych.

Szczepowy to instruktor, który doskonale rozumie i dobrze się orientuje we wszystkich zagadnieniach i problemach ośrodka polskiego, w którym pracuje; to człowiek, który się cieszy szacunkiem, poważaniem i szerokim uznaniem w polskim ośrodku; to człowiek, który oprócz księdza proboszcza, ma w ręku klucz przyszłości tego ośrodka i jest świadomy posiadania tego klucza, którym jest harcerska młodzież.

Rola szczepowego - ojca harcerskiej rodziny, jest tak samo ważna i istotna jak rola ojca każdej rodziny.

Nastawienie osobiste rodziców, nauczycieli szkół sobotnich, przeświadczenie innych organizacji do pracy wychowawczej harcerstwa, decyduje w wielu ośrodkach polskich o sukcesie tej pracy i wynikach. Rola szczepowego w ośrodkach polskich jako instruktora koordynującego te sprawy w interesie młodzieży harcerskiej jest zasadnicza. Mamy na to liczne przykłady. Obecny regulamin szczepu wymaga poprawek w tym duchu, które GKH obecnie opracowuje.

Szczep harcerski działający na terenie polskich ośrodków, to kontynuacja, przyszłość i siła każdego hufca. Trzeba położyć większy nacisk na właściwy rozwój i pracę szczepu. Szczepowy to instruktor, na którym hufcowy i społeczeństwo może polegać.

METODY—PROGRAMY

PRACA WYCHOWAWCZA W SZCZEPIE

Niewiele szkół w życiu tak wychowuje młodego człowieka jak Harcerstwo. Prawo Harcerskie, Przymierzenie, słowo harcerza, na którym polegać można "jak na Zawiszy" - to rzeczy, które zawsze pozostaną w pamięci tych, którzy mieli szczęście otrzymać krzyż harcerski i przeżyć harcerstwo jako wielką przygodę pełną atrakcyjnej treści, od której chłopca żadna siła odciągnąć nie potrafi. Mamy na to dowody!

Dobrze prowadzona gromada, zastęp, drużyna harcówników, drużyna wędrowników, dobrze prowadzony szczep - jest najlepszą szkołą wychowania harcerskiego. Jej atmosfera i atrakcyjność pracy pozwala chłopcom na przeżycie pewnego cyklu zajęć harcerskich, przez to poznanie i zrozumienie metody harcerskiej, ducha harcerskiej ideologii i stosunku do życia.

Dobrze prowadzony szczep jest placówką, w której najlepiej objawiają się i rozwijają talenty przyszłych zastępowych, drużynowych i instruktorów.

Najważniejszy harcerski warsztat pracy jest w rękach najlepszych instruktorów, instruktorów o wielkiej kulturze społecznej i organizacyjnej, instruktorów o wielkim doświadczeniu, instruktorów którzy od dziecka sami przeżyli okres zuchowania, harcowania, wędrowania, instruktorów którzy przeżyli ten okres pięknie i właściwie, instruktorów którzy wychowali się w harcerskim stylu życia i głęboko wierzą w ten styl i jego wartości.

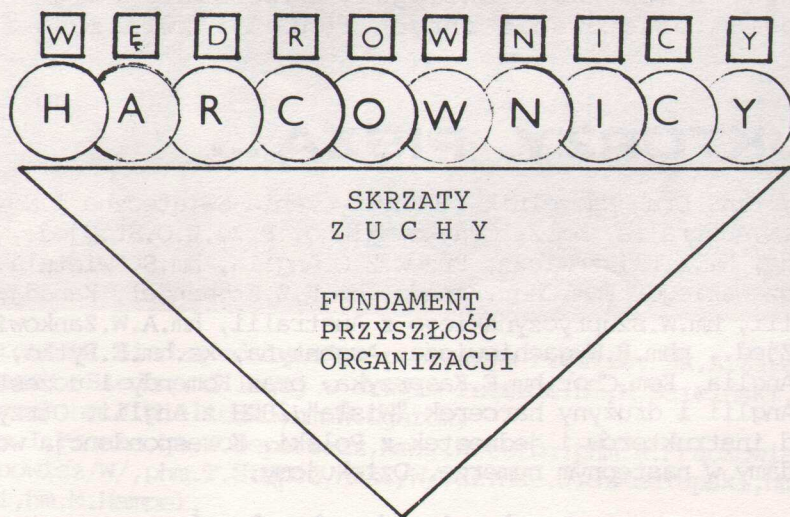
Pracę harcerską trzeba w szczechach uczynić w pełni atrakcyjną, a przez to bezkonkurencyjną. Ciekawe zbiórki, wycieczki, biwaki, zimowiska, wyprawy, obozy, sytuacje gdzie dzieci i młodzież przebywają z dala od miasta, od telewizji, na łonie przyrody, napewno pomoże.

Praca zastępowych, przybocznych, wodzów zuchowych, drużynowych, szczechowych, jest pracą zasadniczą i musi być nacechowana wysokim poziomem wyrobienia harcerskiego. Wyrobienia harcerskiego także na odcińku najważniejszym, zuchowym. Doświadczenie uczy, że:-

Drużyna harcerzy, szczech harcerzy, w którym słabo działa, lub zanika gromadka skrzatów, gromada zuchów, ma przed sobą 3-4 lat istnienia.

Zuchy są fundamentem, skrzaty/zuchy są przyszłością naszej dalszej egzystencji organizacyjnej.

Brak dobrze działającej gromadki skrzatów/zuchów w szczechu, to koniec harcerskiej placówki.

Z TECZKI KSZTAŁCENIA

ZWIĄZANIE STOPNI Z FUNKCJAMI

Główną charakterystyką ruchu skautowego to wychowanie przez grę, grę zrozumianą jako współzawodnictwo w duchu szlchetnej rywalizacji, postęp indywidualny i zbiorowy w atmosferze przyjaźni i prawa harcerskiego.

Pierwsza metoda. Konkurs między zastępami przez współzawodnictwo grupowe stwarza ducha zastępu, żywa poszczególne jednostki i wychowuje zastępowego do dowodzenia i współpracy z drużynowym.

Stopnie i sprawności to jest druga metoda postępu indywidualnego i zbiorowego w organizacji. Tutaj wykorzystujemy ambicję indywidualną harcerza do postępu w pracy nad sobą.

Regulamin przewiduje wiek dla poszczególnych stopni, a ich wymagania pokrywają się z rozwojem fizycznym i psychicznym harcerzy.

Obowiązkiem każdego harcerza jest zdobywanie stopni w miarę postępu w ramach organizacji. Obowiązkiem instruktorów jest ściśle dopinanie podkomendnych do zdobywania wyższych stopni.

Z wiekiem obowiązki harcerskie zaczynają kolidować z atrakcjami pozaharcerskimi i dlatego też musimy zwrócić szczególną uwagę na starszych chłopców przez dopuszczanie ich do prób na wyższe stopnie i tym samym dawać im szansę do objęcia wyższych funkcji. Przez sam fakt zdobywania prób chłopcy podciągają się na wyższy poziom i organizacja będzie miała z nich większą i trwalszą korzyść.

Każdy uczestnik naszego ruchu ma prawo i obowiązek zdobywania wyższego stopnia organizacyjnego, a instruktor, jeżeli ma jakieś obiekcje co do warunków dopuszczenia go do próby, ma obowiązek organizacyjny wytłumaczenia przyczyn odmowy dopuszczenia.

Bardzo często wartościowe i ambitne jednostki, którym organizacja poświęciła dużo wysiłku wychowawczego, odchodzą od harcerstwa, bo ich bezpośredni instruktor - z takich czy innych powodów - nie dopuścił do próby na wyższy stopień. Takie jednostki twierdzą, że im na tym nie zależy, ale czują że są niedoceniane, i że ich rówieśnicy, często mniej wartościowi, ich wyprzedzają.

Musimy wrócić do właściwej oceny stopni i związać je ściśle z funkcjami.

Ideałem powinien być drużynowy, przewodnik/HR, szczepowy, podharcemistrz, hufcowy i komendant Chorągwi, naturalnie harcmistrz, ale z doświadczeniem piastowania innych funkcji, zwłaszcza funkcji szczepowego.

hm. J. Wieliczko

INSTRUKTORZY PISZĄ...

Otrzymałmy, tzn. Druh Naczelnik i GKH, życzenia Świąteczne i Noworoczne od hm. Janusa, Prze.Z.O.Australia, hm.Z. Czajkowskiego, Prze.Z.O.St.Zjed., hm.S.Halka, Przew.Z.O.Kanada, hm.L.Kliszewicza, Przew.Z.O.Anglia, hm.S.Kwietnia, Kom.Chor.St.Zjed., hm.B.Kuczewskiego, Kom.Chor.Kanada, hm.K.Z.Stohandel, Kanada, hm.Sęk-Sękalskiego z Australii, hm.W.Szupryczyńskiego z Australii, hm.A.W.Zankowicza /otrzymałmy £5 +\$1/, St.Zjed., phm.R.Wygachiewicza, Argentyna, ks.hm.E.Rytko, kapelana.Kom.Chor.Harcerek Anglia, Kom.Chor.hm.E.Kasprzyka, oraz Komendy i uczestników kursów pwd. i phm. w Anglii i drużyny harcerek "Wisła", 20DH z Anglii. Otrzymałmy również wiele życzeń od instruktorów i jednostek z Polski. Korespondencja wciąż napływa. Dalszy ciąg podamy w następnym numerze. Dziękujemy.

